

Beslut att medge valphänvisning till kullar med kombinationer där HD C ingår.

När vi har tagit del av inläggen på facebook framgår att vi har brustit i att ge tydlig information om övervägandena och orsakerna bakom ovanstående beslut. Vi vill här ge en något mer nyanserad bild och hoppas därmed att medlemmarna bättre förstår varför schnauzerringen har tagit beslutet. För att vara extra tydliga var det ett enhälligt uppfödarmöte med 21 kennlar representerade på uppfödarmötet som diskuterade fram förslag till beslut. Beslut togs efter diskussion och uppläsning av förslaget och därefter hördes ett enhälligt **JA** i lokalen samtidigt med handuppräckning. Det höjdes ingen invändning eller reservation mot formuleringen och **därmed står samtliga närvarande kennelrepresentanter/uppfödare bakom beslutet**. Det är viktigt att ha i åtanke.

Schnauzern – är den utrotningshotad?

Det är naturligtvis drastiskt uttryckt, men ändå en varningsklocka, enligt Irene Berglund, husdjursagronom/populationsgenetiker. Läs gärna mer om hennes föreläsning på Schnauzer Pinscherklubbens (SSPK) avelskonferens 9 maj 2015.

http://www.sspk.se/PDF2015/150509_avelskonferens_Minnesanteckningar.pdf

Det huvudsakliga temat för uppfödarmötet var bl.a. att diskutera det allt lägre antalet födda schnauzervalpar. De senaste tio åren har antalet nyregistrerade valpar halverats. Denna utveckling kan inte fortsätta, då hamnar man till slut i en situation att det finns för få avelsdjur och man får stora genetiska problem.

Till denna trend har vi noterat att andelen hundar med HD C status har ökat markant samt att andelen HD A har minskat. Sedan 2001 ser vi en kraftig ökning av HD C, från ca 5 % till 28 %. En liknande trend visar ett flertal andra raser som Bodo Bäckmo (SSPK styrelseledamot och statistiker) har tittat närmare på.

Det finns egentligen inte en enda ras som har förändrat sitt avelsresultat till en högre andel A genom att avla på A+B. Forskare har kommit fram till att 35 % av observerade situationer beror på arv. De har också kommit fram till att en stor bidragande del till HD kan tillskrivas miljöfaktorer, dvs. hur vi hanterar hundarna. Exempel på detta är storlek/BMI, utfodring, kön (ovisst beträffande om hormoncykeln kan påverka), födelsetid på året, uppväxtvillkor, klinik, sedering, fotokvalitet (övergång från analog till digital avläsning).

I schnauzeraavel har schnauzerringen föreskrivit att för att få valphänvisning ska föräldradjuren bl.a. vara HD-fria, dvs HD A eller HD B. Så vad händer då när avelsbasen minskar på grund av ett ökat antal HD C, och antalet hundar med A och B minskar? I praktiken har vi genom föreskrifterna valt bort en del avelsdjur, som annars skulle kunna bidra till rasens utveckling på många andra sätt. Har vi då prioriterat rätt?

Enligt statistik från försäkringsbolagen Agria, If och Folksam, har **inte** antalet hundar som har fått **kliniska** höftledsproblem ökat, vilket man kanske skulle kunna tro, då antalet röntgade hundar med status HD-C ökar. Anledningen till det, enligt veterinärer, är att schnauzern är en "lätt" ras som inte påverkas av HD C. Av detta resonemang är det viktigt att poängtera att HD C **inte är en diagnos** eller att hunden är sjuk. De allra flesta hundar med HD C lever ett helt vanligt, normalt och oinskränkt

schnauzerliv med allt vad det innebär, enligt flera veterinärer och forskare (avelskonferens, SLU 2015).

I samtal med forskare och genetiker, rekommenderas vi att inte välja bort en i övrigt fin hund pga. HD-C-status, därför att vi inte har råd hamna i en allvarlig genetisk situation. Då schnauzern lider av en mycket liten avelsbas, är det också viktigt att man varierar användandet av hanhundar. Därför bör inte en enskild hane få för många valpar under sin livstid då detta minskar avelsbasen. Detta är något som också tas upp i dokumentet RAS.

Av de många inläggen på facebook framgår att många tror att beslutet grundas på att vissa uppfödare vill själva kunna använda sina HD-C-hundar i avel. Det har även framförts teorier om att användet av C skulle generera mer D och E. Detta stöds inte av forskning, dels eftersom kobinationen A+C rent logiskt inte borde bli sämre än C, givet att uppfödaren noggrant genomlyst tre-fem generationer bakåt på båda avelsdjuren, dels att den genetiska arvbarheten förklarar endast 35 % av HD status.

Av inläggen att döma har beslutet också uppfattats som att vi **rekommenderar avel med HD C**, vilket är **en grav misstolkning**. Vi har tvärt om i beslutet skrivit att **klubben rekommenderar avel med HD-fria avelsdjur, men om man motiverar andra starka skäl till att använda en hund med HD-C i avel ska detta göras med en HD A-hund**.

Styrelsen rekommenderade **också** i enlighet med uppfödarmötets diskussioner, att uppfödare kan avla mellan färgerna eller använda omeriterade schnauzrar, allt med syfte att förbättra avelsbasen.

Vi vill helst inte stå inför en situation där vi tvingas avla in andra raser, t.ex. pinscher, såsom har hänt med gotlandsstövorna, där man fått ta hjälp av andra stövarraser. Det tar flera generationer innan man är tillbaka med en hund med rastypiska egenskaper.

I avelkommittén har vi lagt ett par år för att sätta oss in i genetik, arvbarhet och miljö. Vi har varit på konferenser, seminarier, haft telefonkontakter med avelsråd, SSK, SSPK och forskare vid SLU mm. **De sakargument som vi har lagt fram anser vi är grundade ur vetenskap och beprövad forskning och inte utifrån enskilda uppfödarens önskemål att få använda HD-C-hundar i avel.**

Det är uppfödarnas ansvar att skaffa sig tillräcklig information vid användning av HD-C, men också att delta i diskussioner som förs vid t.ex. uppfödarmöten.

Avslutningsvis förutsätter vi att alla håller en god ton på sociala medier och att alla har en positiv avsikt med sina inlägg.

Avelskommittén